

Grøn jul 2024

Alle tekster er skrevet af Niels-Simon Larsen.

1. På magten sidder...

Mel: På loftet sidder nissen

På magten sidder den fossile industri,
og staten står den kække bi.
Så det vil sige de kan hæve kæmpeløn,
fordi de har en oliebrønd.
De folkevalgte de kan ikke fatte,
de er glatte, åleglatte,
og inviterer dem på cafe latte,
og tror de vil os alle vel.

Tilfældigvis så er de sådan lidt forfløjn',
det gælder både helg og søgn.
I deres store biler og private fly,
de sviner over land og by.
Så alle de banditter i habitter,
de sku' gemmes bag et gitter,
og bare have lidt vand og lidt pomfritter.
I stedet gør de som de vil.

Nu skal man tale pænt til alle og enhver,
og helt præcist til dem især,
der har et større firma og så bare kan ty
til fremmed kyst i skattely.
De hævder de har alt for meget døjet,
så de flytter hele møget.
Dog har de blot bedraget os og løjet,
og 1,2,3 så er de væk.

Og skattefar kan ikke true med sin ske,
for han har ingen, ak og ve,
så aktie-hem'ligheden i en lukket hånd
er skattevæsnets onde ånd.
Så danser de og svanser så kålhøgen,
mens vi andre er på rø...
En dag så må vi sige uden tøven:
Nu tager vi magten over dem!

2. Sikken voldsom trængsel

Mel: Sikken voldsom trængsel og alarm

Sikken voldsom trængsel og alarm
ved den grønne vask. Man bli'r så harm.
Vi har ikke brug for mange ting.

Dem vi har skal kunne gå i ring.
Den reklame der forfører os
til forbrug og til at 'køv' på klods,
skal vi vende om til: "Hør nu her!
Livet det er meget mere værd"
Værd, værd, værd, værd, værd, værd.
"Livet det er meget mere værd"!

Om den nye jul kan blive grøn,
kommer an på et personligt skøn,
for det drejer sig om vort forbrug:
Mad der bugner på en juledug,
ting der ligger tæt på træets fod,
og som vidner om vor overflod.
Kristen nu er den, der går bersærk
for det store skønne skaberværk.
Værk, værk, vær k, værk, værk, værk.
For det store skønne skaberværk.

Børn'nes fremtid hænger i en tråd,
og de spørger: "Hvad er det for noget"?
De skal have en god og klar besked
og forstå, hvad der er op og ned.
Og så må vi holde god kontakt,
gøre alt det som står i vor magt.
De skal trives ikk' have flere ting:
"Kærlighed og det vi ved, siger pling"
Pling, pling, pling pling, pling, pling.
"Kærlighed og det vi ved siger pling"!

Hvad har vi dog glemt på vejen op
til den kolde, hvide alpetop,
bygget op af affald, skrot og skidt,
som er meget svær at blive kvit?
Vores børn skal vedgå arv og gæld.
Lad os lægge hovedet lidt på hæld -
det er os, der må slå bremsen i,
ellers har vi nemlig ingen pli.
Pli, pli, pli, pli, pli, pli.
Ellers har vi nemlig ingen pli.

Lad os nu få trængsel og alarm
og til Klimamarch gå arm i arm,
når vi mødes foran Christians Borg,
aktivister, her til næste år.
Ikke mer go' dag, mand, økseskaft,

men bevidsthed, ånd og tankens kraft.
Folk skal vide, det er her, det sner,
sådan at vi bliver mange fler.
Fler, fler, fler, fler, fler, fler.
Sådan at vi bliver mange fler.

3. Ikke kun til pynt

Mel: Juletræet med sin pynt

Vi er ikke kun til pynt.
Vi skal se at få begyndt
på en anden samfundsform,
der kan bli' den nye norm.
Når kulturen går mod nat,
Så må vi tag' bedre fat.

Tager man ansvar, bare en flig,
får man mere energi.
Positiv og daglig gang
styrker ens engagement.
No'en siger dit og dat,
alt er sort. Man bli'r så mat.

Man tager fat på det, man kan.
Ingen skal si', det kun er vand.
Hvert et lille bidrag til
bæredygtighedens spil
bli'r til denne mosaik,
i den grønne sjælsmusik.

Nogle har politisk flair.
De kan bare ikk' la' vær'.
Ser vor verden bliver tom,
hvis vi ikke stiller om.
Sagen om ansvarlighed,
dybest, noget vi alle ved.

Vi har alle tider haft,
det der kaldes åndens kraft.
Den skal bare foldes ud.
Det skal vær' det 11. Bud.
Intet er så sjovt som at
mærke, man har rigtig fat.

4. Højt fra...

Ang. Bornholms Vindmøllelaug
Mel: Højt fra træets grønne top

Højt fra Christiansborg det lød:
Tag at tag' jer sammen.
Med den sorte energi
bærer vi på skammen.
Derfor vil vi sætte pris
på et folkeligt bevis.
Et af dem fra nedden.
Lad det fly fra reden.

På Bornholm gik man i gang,
ikke ud for Rønne.
Ud for Nexø's klippekyst
tog man op det grønne.
Det blev så et vind-projekt,
folkeejet, helt perfekt.
Alle de lokale
bakked' op som gale.

Alt det der med *Åben Dør*,
det er noget man plaffer,
ikke med et haglgevær,
kun med paragraffer.
Hvad man så kan lær af det,
er der næsten ingen, der ve'.
Alting er en gåde.
Dum forvirring råde.

Kan man få det op igen,
op på grønne skinner,
ikke flere ben(e)spænd
ingen slemme minder.
Når den grønne tankekraft,
er det bedste vi har haft,
er det bare en ommer.
Bar' pas på, vi kommer!!!

Folk kan godt bli' slået ud
her i vores branche,
men så må man tør' sin tud,
holde sin balance,
og så bare være sej,
vi er jo på rette vej.
Vid, det er en ære
aktivist at være!

5. Dejlig er den...

Mel: Dejlig er den himmel blå.

Dejlig er den blå planet.
Tænk, hvor meget der er sket.
Milliarder år på bagen,
før den kom til selve sagen.
Mennesket er denne sag,
og hvor står vi så i dag?

Der har været vise folk,
som blev men'skehedens tolk.
Buddha, Jesus og deslige
havde meget godt at sige:
*Vores ego kort fortalt
kunne smadre næsten alt.*

Men der var blot det problem
(og det smerted' som eksem):
Vores ego var det bedste,
og så ku' vi slå vor næste.
Blodet flød som i en bæk,
og det gør det stadigvæk.

Klimakrisen er et tegn
på, at der er noget i vejen.
Det må ingen læng're skjule,
for så står vi i den hule,
hvor vi boede engang,
og vi rundt om blået sang.

Der er ingen kære mor.
Opgaven er kæmpestor.
Hver og en skal sig besinde,
så at vi kan samlet vinde.
Synge i et fælles kor
for at redde Moder Jord.

Dejlig er den grønne Jord,
her hvor dyr og men'sker bor,
planter, svampe, lav og mosser
og den skønne duft fra roser.
Det skal vi ta' vare på,
ellers vil det aldrig gå.

6. Grøn julesnak med Jesus.

Mel: Her kommer, Jesus, dine små

Her kommer, Jesus, dine få.
Vi kan se, det ikke mer' kan gå.
Vi beskytter dette skaberværk
og skåner honningbi og lærk.

Sig os nu, hvad du mon sætter højest
(for nogle lyder det nok spøjst):
En kristen, sort mat'rialist
og modsat en grøn ateist?

Du gjorde verden helt til din.
Du forvandlede' også vand til vin.
Vi forvandler verden god og øm,
så den kan gå fra sort til grøn.

Eller også skal vi bare ta' fat
på magtens folk i denne nat
med en rigtig grøn revolution
et grønt gevær med grøn patron?

Vi forbrugermen'sker bær' en skyld,
holdes skjult, men smerter som en byld.
Vi er alle i forbrugets hær
og burde skydes med gevær.

I flere hundred tusind år
har vi været, som vi står og går.
Har vi virk'lig gå't den lange vej
for nu at slutte denne leg?

Hør nu lige, Jesus, ved du hvad,
har man egentlig lov at være glad,
når nu indlandsisen smelter væk,
farvel erantis, vintergæk?

Så' der spørgsmålet om ondets rod,
som vel egentlig ligger for vor fod:
Hvis enhver begynder med sig selv,
måske det går alligevel...

Så, Jesus, lad os ikke slås,
for vi er med dig, og du med os.
Det vil sige, var du her på Jord,
så sang du med i dette kor?

7. Grøn julesnak med Marx.

Mel: Den yndigste rose er fundet

Hej, Karl, tak nu for analysen.
Nu ser vi på verden med gysen.
Helt fremsynet og klar i spyttet.
Du burde da virk'lig have nyttet.

Dit samfund var helt uden klasser.
Enhver med selvvalgte strabadser.
Og så med forandringens vinde,
ja, så ville staten forsvinde.

Og fremtiden havde du gæstet.
Det finder man i Manifestet.
Man læser det hjemm' i sin stue,
og det er da li' til at bruge.

Den enkeltes frihed sku' kalde
på det, der gav frihed til alle.
Om lighed, ja, hvad skal man sige,
hvis ikke vi vil være lige?

Desværre så fik vi den lære,
at krige var arbejderhære.
De røde var konglomerater,
og blev til socialdemokrater.

Nu dækker det grønne det hele.
Naturen er noget, vi skal dele.
Der ankommer stadig gesandter:
Ressourcer, en flod, dyr og planter.

Det grønne er totaliteten,
der omfatter hele planeten,
plus noget af rummet med måne,
og det skal vi ogs' til at skåne.

Engang ku' vi bare forbruge
en verden li' uden for vor stue.
Men nu ser vi alt som forbundet:
Den rose har vi end'lig fundet.

Så læren fra jer, Karl og Jesus
er virkelig mer' end en passus.
Og fortsat vil I eksistere,
for I havde fat i - *det mere*.